



ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผ้าฝ้ายเมืองเลย

ทะเบียนเลขที่ สช 68100253

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าฝ้ายเมืองเลย คำขอเลขที่ 66100323 ทะเบียนเลขที่ สช 68100253 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 10 พฤษภาคม 2566

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เมษายน พ.ศ. 2568

(นางสาวนุตรา กาญจนกุล)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผ้าฝ้ายเมืองเลย

Mueang Loei Cotton Fabric หรือ Pha Fai Mueang Loei

- | | | | |
|---|--|-------------------|-----------------|
| (1) เลขที่คำขอ | 66100323 | ทะเบียนเลขที่ | สช 68100253 |
| (2) วันที่ยื่นคำขอ | 10 พฤษภาคม 2566 | วันที่ขึ้นทะเบียน | 10 พฤษภาคม 2566 |
| (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน | จังหวัดเลย | | |
| ที่อยู่ | ศาลากลางจังหวัดเลย ถนนมลิวรรณ ตำบลกุดป่อง
อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000 | | |
| (4) รายการสินค้า | ผ้าผืน ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอ | | |
| (5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า | | | |

คำนิยาม

ผ้าฝ้ายเมืองเลย หรือ Mueang Loei Cotton Fabric หรือ Pha Fai Mueang Loei หมายถึง ผ้าผืน ผ้าคลุมไหล่ และผ้าพันคอ ทอด้วยมือจากเส้นใยฝ้ายธรรมชาติ 100% ทั้งเส้นพุ่งและเส้นยืนตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งแบบที่มีลวดลายหรือไม่มีลวดลาย ผืนผ้ามีโทนสีตามธรรมชาติของเส้นฝ้ายหรือโทนสีต่างๆ ที่ได้จากการย้อมด้วยสีจากวัสดุตามธรรมชาติ เนื้อผ้าเมื่อสัมผัสจะไม่เรียบเสมอกันทั่วทั้งผืน เมื่อใช้ไประยะหนึ่งเนื้อผ้าจะนุ่มฟู ผลิตรอบคลุมพื้นที่จังหวัดเลย

ลักษณะของสินค้า

(1) ประเภทสินค้า ได้แก่

(1.1) ผ้าผืน มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร ความยาวไม่เกิน 40 เมตร หรือผ้าผืนที่ตัดแบ่งเพื่อจำหน่ายตามขนาดความต้องการ

(1.2) ผ้าคลุมไหล่ มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 0.5 เมตร ความยาวไม่เกิน 2 เมตร

(1.3) ผ้าพันคอ มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 0.35 เมตร ความยาวไม่เกิน 2 เมตร

(2) ลักษณะทางกายภาพ

(2.1) เนื้อผ้า เป็นการทอด้วยมือจากเส้นใยฝ้ายธรรมชาติ 100% ทั้งเส้นพุ่งและเส้นยืน มีความเหนียวนุ่มฟู เมื่อสัมผัสเนื้อผ้าจะไม่เรียบเสมอกันทั่วทั้งผืน เมื่อใช้ไประยะหนึ่งเนื้อผ้าจะนุ่มฟู

(2.2) โทนสี เป็นสีตามธรรมชาติของเส้นใยฝ้าย เช่น ขาวนวล น้ำตาลอ่อน น้ำตาลเข้ม เขียวนวล เป็นต้น หรือโทนสีต่างๆ ที่ได้จากการย้อมด้วยสีจากวัสดุตามธรรมชาติ

(2.3) ลวดลาย เป็นลวดลายตามภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการของผู้ทอ เช่น ลายดอกฝ้าย ลายมุกโบราณ ลายดอกพิกุล ลายเกล็ดเต่า ลายนํ้าเลย ลายช้าง และลายอื่น ๆ เป็นต้น หรือทอเป็นผ้าพื้นแบบไม่มีลวดลาย

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบและอุปกรณ์การผลิต

- (1) เส้นใยฝ้าย ต้องผลิตจากฝ้ายธรรมชาติ 100% สายพันธุ์พื้นเมือง เช่น ฝ้ายตุ่ยใหญ่ ฝ้ายตุ่ยน้อย ฝ้ายขาวใหญ่ ฝ้ายขาวน้อย ฝ้ายจัน ฝ้ายเขียว เป็นต้น ซึ่งปลูก เก็บเกี่ยว และผลิตเส้นใยฝ้ายในพื้นที่จังหวัดเลย
- (2) สีย้อมผ้า ต้องเป็นสีที่ได้จากวัสดุตามธรรมชาติที่ผลิตในพื้นที่จังหวัดเลย
- (3) อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการผลิตเส้นใยฝ้าย การย้อมสี และการทอผ้า เช่น เครื่องอ้วฝ้าย กงติดฝ้าย แป้นล้อฝ้ายและไม้ล้อ ในหรือหลาเข็นฝ้าย เครื่องเปียฝ้าย กง อัก ก็ เป็นต้น

การผลิตเส้นใยฝ้าย

- (1) การเก็บปุ๋ยฝ้าย คัดเลือกจากดอกฝ้ายที่สมอสุกแก่ (ผลสุกแก่และแตกออก) ด้วยมืออย่างระมัดระวัง ไม่ให้เศษใบฝ้าย หรือสิ่งปนเปื้อนอื่นๆ ติดกับปุ๋ยฝ้าย นำใส่ลงในภาชนะ เช่น ถังผ้า ถังกระสอบ เป็นต้น จากนั้น ตากให้แห้งสนิท แล้วเก็บไว้ในที่อากาศถ่ายเทไม่เปียกชื้นเพื่อป้องกันเชื้อรา
- (2) การอ้วฝ้ายหรือหีบฝ้าย นำปุ๋ยฝ้ายที่ผ่านการตากและแห้งสนิท มาผ่านกระบวนการแยกปุ๋ยฝ้าย และเมล็ดฝ้ายออกจากกัน ด้วยเครื่องมืออ้วฝ้ายแบบดั้งเดิม หรือเข้าโรงหีบฝ้ายด้วยเครื่องจักร
- (3) การติดฝ้าย นำฝ้ายที่ผ่านการอ้วฝ้ายหรือหีบฝ้าย มาผ่านกระบวนการทำให้ฝ้ายฟูขึ้นเป็นปุยคล้ายสำลี ด้วยกงติดฝ้ายแบบดั้งเดิม หรือนำเข้าเครื่องติดฝ้ายที่โรงหีบฝ้ายด้วยเครื่องจักร
- (4) การล้อฝ้าย นำฝ้ายที่ผ่านการติดฝ้ายแล้ว มาผ่านกระบวนการม้วนฝ้ายให้เป็นรูปร่างคล้ายหลอดกลมยาว ด้วยแป้นล้อฝ้ายและไม้ล้อ
- (5) การเข็นฝ้าย นำฝ้ายที่ผ่านการล้อฝ้าย มาผ่านกระบวนการทำให้เป็นเส้นใยฝ้าย ด้วยในหรือหลาเข็นฝ้าย ซึ่งเป็นการเข็นฝ้ายด้วยมือที่ต้องใช้ความชำนาญตามภูมิปัญญาของชาวเมืองเลยทำให้ได้เส้นใยฝ้ายที่มีขนาดเล็ก
- (6) การเปียฝ้าย นำเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการเข็นฝ้าย มาผ่านกระบวนการทำให้เป็นปอยหรือใจ ด้วยเครื่องเปียฝ้าย เพื่อทำให้เส้นใยฝ้ายเรียงเป็นเส้น ไม่พันกัน
- (7) การฆ่าฝ้าย นำเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการเปียฝ้าย มาผ่านกระบวนการทำความสะอาด ด้วยการนำไปล้างน้ำ เพื่อให้เส้นใยฝ้ายดูดซึมน้ำทั่วทั้งเส้น จากนั้นหุบด้วยไม้ บิดให้หมาด ชั่งและเกลี่ยเส้นใยฝ้ายให้เรียงเส้นเสมอกัน นำไปแช่น้ำข้าวต้มสุก บิดให้หมาด นำไปตากโดยขณะตากให้กระตักเส้นใยฝ้ายให้กระจายตัว จะได้เส้นใยฝ้ายที่ตรง
- (8) การกรวักฝ้าย นำเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการฆ่าฝ้าย มาผ่านกระบวนการกรอด้วยกง เพื่อให้เส้นใยฝ้าย เรียบตึงเสมอกัน และนำไปม้วนเก็บด้วยอักเพื่อรอการนำไปใช้ในการทอผ้า หรือหากต้องการให้เส้นใยฝ้าย แสดงเฉดสีต่างๆ ให้นำไปย้อมสีก่อนนำมากรอและม้วนเก็บด้วยอักเพื่อนำไปใช้ในการทอผ้าต่อไป

การย้อมสี

จัดเตรียมอุปกรณ์ และน้ำย้อมเส้นใยฝ้าย โดยใช้สีจากวัสดุตามธรรมชาติที่ผลิตในพื้นที่จังหวัดเลย น้ำย้อมสีต้องต้มให้มีอุณหภูมิที่เหมาะสมในช่วง 70 – 120 องศาเซลเซียส จากนั้นนำเส้นใยฝ้ายลงย้อมในหม้อ ย้อมผ้าไม่เกิน 30 นาที เมื่อย้อมได้ตามเฉดสีที่ต้องการแล้ว นำเส้นใยฝ้ายไปล้างน้ำและตากให้แห้ง

การทอผ้าฝ้าย

(1) การคันหูกและสับหูก นำเส้นใยฝ้ายที่มันเก็บไว้ในอีก จัดเรียงให้เป็นแถวพับไปมาและนำเส้นฝ้ายที่ได้จากการคันหูกมาต่อการสับหูกให้เป็นเส้นยืน เพื่อเตรียมนำไปทอ

(2) ผ้าฝ้ายเมืองเลย มีกระบวนการทอแบบภูมิปัญญาคนเมืองเลย โดยใช้พืชมขนาดพิเศษ ซึ่งในการทอผ้าต้องใช้เส้นใยฝ้ายทั้งเส้นพุ่งและเส้นยืน รูดิม 1 รูดิมเส้นยืน 1 เส้น ทอแบบสอดขัดกันด้วยกระสวย ในระหว่างการทออาจเกิดปมเล็ก ๆ บนผืนผ้า ทำให้เนื้อผ้าไม่เรียบเสมอกันทั่วทั้งผืน การทอจะทอเป็นลวดลายตามภูมิปัญญาท้องถิ่นและความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการของผู้ทอ เช่น ลายดอกฝ้าย ลายมุกโบราณ ลายดอกพิกุล ลายเกล็ดเต่า ลายน้าเลย ลายช้าง และลายอื่น ๆ เป็นต้น หรือทอเป็นผ้าพื้นที่ไม่มีลวดลาย

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วยคำว่า “ผ้าฝ้ายเมืองเลย” หรือ “Mueang Loei Cotton Fabric” หรือ “Pha Fai Mueang Loei”

(2) ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้า สถานที่ผลิตหรือจัดจำหน่าย หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเภทผ้า ชนิดเส้นใย ขนาดผ้า ข้อเสนอแนะในการดูแลรักษา และราคา เป็นต้น เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดเลย ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เส้นละติจูด 18 องศา 27 ลิปดาเหนือ และที่เส้นลองจิจูด 104 องศา 47 ลิปดาตะวันออก บนพื้นที่ราบสูงโคราชหรือเรียกว่าแอ่งสกลนคร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเขตภูเขาสูงและเนินเขาสลับซับซ้อน มีเทือกเขาทอดยาวเป็นแนวจากทิศเหนือจรดใต้ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งต้นกำเนิดของแม่น้ำเลยและลำน้ำสาขาต่างๆ เขตที่ราบเชิงเขาเป็นพื้นที่ไม่มีภูเขาสูงมากนักสามารถเพาะปลูกพืชได้ และเขตที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขาสลับแนวเทือกเขา มีแม่น้ำเลยไหลผ่านจากแนวทิศใต้ขึ้นไปทางทิศเหนือลงสู่แม่น้ำโขง สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดไปจนถึงเนินเขา ลักษณะดินเป็นดินร่วนเหนียว ดินเหนียวปนทรายแป้ง มีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง

ลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีประมาณ 26.1 องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน อากาศจะร้อนจัด อาจถึงประมาณ 43.5 องศาเซลเซียส เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง ทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม จะมีฝนตกโดยทั่วไปทั้งพื้นที่ ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศเย็น และเนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูง ในฤดูหนาวจึงหนาวจัด บางปีอุณหภูมิลดลงถึง -1.3 องศาเซลเซียส

ด้วยลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศของจังหวัดเลย มีสภาพพื้นที่เป็นที่สูงและที่ราบเชิงเขา มีฝนตกสม่ำเสมอแม้ว่าจะตกหนักติดต่อกันหลายวันแต่เนื่องจากเป็นดินร่วนจึงสามารถระบายน้ำได้ดี มีแดดเพียงพอและอุณหภูมิประมาณ 22 - 25 องศาเซลเซียส ล้วนเหมาะสมต่อการปลูกฝ้าย ส่งผลให้ต้นฝ้ายเจริญเติบโตได้ดีเมื่อนำมาขึ้นทำให้ได้เส้นใยมีขนาดเล็ก มีความเหนียวทนทาน เมื่อทอเป็นผ้าฝ้ายจึงมีคุณภาพดี และระบายความร้อนได้ดี

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดเลย เป็นแหล่งปลูกฝ้ายอันดับต้น ๆ ของประเทศ ฝ้ายพันธุ์พื้นบ้านดั้งเดิมที่มีการปลูก เช่น ฝ้ายตุ่ยใหญ่ ฝ้ายตุ่ยน้อย ฝ้ายขาวใหญ่ ฝ้ายขาวน้อย ฝ้ายจัน ฝ้ายเขียว เป็นต้น ซึ่งการผลิตเส้นใยฝ้ายเพื่อนำมาทอเป็นผืนผ้ามี การสืบทอดต่อกันมายาวนานหลายชั่วอายุคน เป็นวิถีชาวบ้านที่ทำหลังว่างเว้นจากการทำนาหรือเกษตรกรรม ด้วยวิถีชีวิตของชาวเมืองเลยที่มีความผูกพันกับฝ้ายตั้งแต่เกิดจนตาย ทำให้ทุกบ้านมีการปลูกต้นฝ้ายเพื่อนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน รวมถึงใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ อีกด้วย อาทิ การแต่งกายของชาวเมืองเลยมักใช้ผ้าฝ้ายในการตัดเย็บ เป็นเครื่องนุ่งห่มและกันหนาวในรูปแบบของผ้าซิ่น ผ่าถุง เสื้อ กางเกง ผ้ามุลุมไหล่ ซึ่งคุณสมบัติของผ้าฝ้าย เมื่อเวลาสวมใส่จะนุ่มสบายตัว เมื่ออากาศร้อนระบายความร้อนได้ดี และเมื่ออากาศหนาวจะให้ความอบอุ่น จากความผูกพันของคนในชุมชนกับฝ้าย ก่อเกิดงานประเพณีประจำปีที่สำคัญของจังหวัดเลย ซึ่งเป็นช่วงที่ดอกฝ้าย บานสะพรั่งพร้อมต่อการเก็บเกี่ยว คือ “งานดอกฝ้ายบานที่เมืองเลย และงานกาชาดจังหวัดเลย” หรือมักเรียกสั้น ๆ ว่า “งานดอกฝ้ายเมืองเลย” ซึ่งได้มีการจัดขึ้นครั้งแรกระหว่างวันที่ 30 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523 โดย ภายในงานมีการประกวดและสาธิตการเข็นฝ้าย การทอผ้า ประกวดตุ๊ก ขบวนแห่ ร้านรวงต่างๆ ที่ประดับประดาด้วย ผ้าฝ้าย พร้อมทั้งการประกวดเทพีฝ้ายไทยเลย เพื่อร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนการปลูกฝ้ายซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของ จังหวัดเลยในขณะนั้น ในเวลาต่อมาฝ้ายต้องเผชิญกับศัตรูพืชโดยเฉพาะโรคหนอนเจาะสมอฝ้าย ทำให้ต้นทุนในการ ผลิตเพิ่มมากขึ้น อาชีพการปลูกฝ้ายจึงลดน้อยลง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2545 กลุ่มแม่บ้านหมู่บ้านกกบก ตำบล หนองจั่ว อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดเลย ที่ยังคงการปลูกฝ้ายพื้นเมืองโดยไม่ใช้สารเคมีตามวิถีในอดีตได้ ส่งเสริมการปลูกฝ้ายอีกครั้งหนึ่งจนขยายออกไปในหมู่บ้านใกล้เคียง ทำให้ในปัจจุบันมีกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้าย เมืองเลยที่ยังคงอนุรักษ์พันธุ์ฝ้ายและการผลิตผ้าฝ้ายแบบวิถีดั้งเดิม คือ เป็นฝ้ายธรรมชาติ 100% ไม่ใช้ สารเคมี โดยใช้ฝ้ายพันธุ์พื้นเมืองที่ชาวบ้านปลูกเอง เข็นฝ้ายจนได้เส้นใยฝ้ายขนาดเล็กและทอด้วยมือ โดยใช้ เส้นใยฝ้ายทั้งเส้นพุ่งและเส้นยืน ใช้พิมพ์ขนาดพิเศษตามกฎหมายดั้งเดิมของชาวเมืองเลย ด้วยเทคนิคในระหว่าง การทอจะเกิดปมเล็ก ๆ ทำให้เนื้อผ้าไม่เรียบเสมอกันทั่วทั้งผืน เส้นใยฝ้ายขนาดเล็กทำให้ทอผ้าได้บางกว่าที่อื่น จึงเป็นเอกลักษณ์ของผ้าฝ้ายเมืองเลย ซึ่งเมื่อสวมใส่ในฤดูร้อนจะระบายความร้อนได้ดี หากสวมใส่ในฤดู หนาวก็จะอบอุ่น เมื่อซักจะทำให้ผ้าฝ้ายพูนุ่ม ไม่ระคายผิว ไม่ยืด ไม่หด และดูแลทำความสะอาดง่าย และ สีสันอมใช้วัตถุติดจากธรรมชาติ

ด้วยคุณภาพของผ้าฝ้ายเมืองเลย ในการแข่งขันประกวดลายผ้าฝ้ายทอมือในระดับประเทศได้รับรางวัล เหรียญทองจากการประกวดผ้าลายพระราชทาน “ผ้าลายขิดนาริรัตนราชกัญญา” ซึ่งเป็นรางวัลชมเชย ระดับประเทศ เป็นผ้าฝ้ายเพียงผืนเดียวในหมู่บรรดาผ้าไหมที่ได้เข้ารอบ และยังได้รับรางวัลในการประกวด ผ้าลายพระราชทาน “ผ้าลายขอเจ้าฟ้าสิริวัณณวรีฯ” อีกด้วย นอกจากนี้ชื่อเสียงของฝ้ายเมืองเลยได้มีการ นำเสนอผ่านบทเพลงโดยศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ โดยเนื้อหาของเพลงเกี่ยวเนื่องกับงานดอกฝ้ายเมือง เลยในเพลง “รักสลายดอกฝ้ายบาน” ศิลปิน จินตหรา พูนลาภ ในปี พ.ศ. 2541 และเพลง “ดอกฝ้ายบานที่เมืองเลย” ศิลปิน มนต์สิทธิ์ คำสร้อย ในปี พ.ศ. 2547 จึงทำให้ผ้าฝ้ายเมืองเลยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับความนิยม มาจนถึงปัจจุบัน

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิต ผ้าฝ้ายเมืองเลย ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดเลย รายละเอียดตามแผนที่

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) ผ้าฝ้ายเมืองเลย ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ผ้าฝ้ายเมืองเลย รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าฝ้ายเมืองเลย

(2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าฝ้ายเมืองเลย และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบ ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

